Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35122
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

ori o F. hra vt pfert greca, rone supius assignata
vz. F ut. A re. A mi. C fa ut. D sol re. E la mi. F fa ut. G
sol re ut. A la mi re. b fa ♮ mi. C sol fa ut. D la sol re. E la mi.
F fa ut. G sol re ut. A la mi re. b fa ♮ mi. C sol fa. D la sol.
E la. Quod et ultra manus sedes rone iõ dicta, de
collocari. Quare notitia vocũ seu notarũ simusice
propietatis cognitio habeat. Quis plena dabit claritudo:

De gravibus et acutis vocibus:

Quoniã sonorũ gravitas seu vocũ i superiore pte
tenet taquã honorabilius fudamtiz. Acutitas
superiore tamq; fine Ille voces graves eẽ dicuntur q; se
riores occupãt sedes. Quare motus qm rarus z tardus
e, iõ necessario raritate & tarditate pellendi sonos quẽ
efficit z raros & ex his quinq; atq; rarioribus motib;
fit. Et ad eõ devenit acuti gravitate soni si sporo de
tractio acutorũ fiat. vt si C cuius e sonus acutus detra
hẽdo versus quinque pte. ad F. ut e descensio fiat. tũc ex
acutorũ remotion i voces descendimus quẽ. A cute vo
q; resedet sup quẽ altiori sede Lectõtur. Quare mot
qa Celer celer z spissus e Celeritate & pellendi spissitu
dm sonũ efficit acutũ z spissũ. A quas rerte ascendi
mus & eas efficimus si ex quibus plurima fiat addictõ.